

ISABEL ROTS

Fouten zijn interessant!

De tafel is bezaaid met vellen papier, verf en penselen. Een kleine schilder is druk bezig. Met zijn kleuterhandje zet hij forse penseelstreken. Hij schildert, mengt, kloddert. Het ene schilderij na het andere krijgt kleur. Die moeten straks allemaal aan de muur. "Zet je je naam erbij? Dan weten de mensen wie dat schilderij heeft gemaakt." "Ik kán mijn naam niet schrijven", repliceert hij stellig. "Ik denk wel dat jij de eerste letter al kan", dring ik aan. "Ja! En de tweede en de derde ook. Maar die laatste lukt me niet." "Je kan het wel proberen", probeer ik. Tot mijn verrassing begint hij te schrijven. De eerste letters zijn een "makkie", zo zou hij het zeggen. Dan de laatste. Twee strepen met een schuine ertussen. Daar staat ie: de N. "Oh, je kan het wel al!" roep ik enthousiast. "Nee, kijk!" Dan pas zie ik het. De schuine streep en de tweede streep komen niet precies samen in een puntje. Auch! Herkenbaar. Alleen de perfecte N is goed genoeg voor de kleine schilder.

Is het goed dat kinderen de lat hoog leggen? "Absoluut, zo moet het", hoor ik een professor cognitieve psychologie bepleiten. John Hattie¹, de gerenommeerde onderwijswetenschapper uit Nieuw-Zeeland bestudeerde met zijn team meer dan 800 meta-analyses van 50.000 onderzoeken naar alles wat invloed heeft op leren. Leerlingen leren om hoge, uitdagende en juiste verwachtingen te hebben, blijkt een van de krachtigste middelen om de leerprestaties te verbeteren. Hoe zorgen we ervoor dat kinderen blijven geloven in zichzelf? Zoiets als een N schrijven, dat lukt niet meteen. Dat beseft de kleine schilder al.

Wat betekent dit voor het onderwijs dat we willen? In welk onderwijs willen we als samenleving investeren? Vertrekken we van de metafoer dat "alleen wie de benen van Messi heeft, goed kan leren voetballen"? Of houden we vast aan de woorden van Lionel Messi zelf: "Ik begin vroeg en blijf laat. Dag in dag uit. Jaar na jaar. Het heeft me 17 jaar en 114 dagen gekost om een "overnight" succes te worden."²

Laten we investeren in onderwijs waar kinderen de begeleiding, feedback en oefenkansen krijgen om te leren wat ze nóg niet kunnen. Onderwijs waar leraren ruimte en zuurstof hebben om kinderen uit te dagen en aan te moedigen in alles wat ertoe doet.

Hartjes voor leraren die kinderen laten ervaren dat oefenen loont. Precies zoals in het voetbal. Hartjes voor leraren die creatief zoeken naar hoe je dat oefenen motiverend kan houden. Die kinderen stimuleren om uitdagingen te omarmen en vol te houden bij tegenslag. Leraren die uitstralen: "Fouten zijn interessant! Van fouten leer je." Hartjes. Veel hartjes.

1. Hattie, J. (2009). *Visible learning: A synthesis of over 800 meta-analyses relating to achievement*. London: Routledge.

2. Bekijk het filmpje via https://www.youtube.com/watch?v=_iREWVyo8Pw